

Sabbatsdagen i hemmet

Äldste Alessandro Dini Ciacci, Italien

Områdessjuttio

I sitt tal under generalkonferensen i april 2015, "Sabbaten är en lust och en glädje", inbjöd äldste Russell M. Nelson oss att "utvärdera hur [vi] ser på och vad [vi] gör på sabbatsdagen".¹

Han rådde oss att söka inspiration till att helga sabbaten och sa: "Jag lärde mig genom skrifterna att det jag valde att göra och min inställning till sabbaten var ett tecken mellan mig och min himmelske Fader. Med den insikten . . . , när jag behövde bestämma mig för om en aktivitet var lämplig att göra på sabbatsdagen eller inte, ställde jag helt enkelt frågan: 'Vilket tecken vill jag ge Gud?'"²

De här orden fick mig och min fru Sara att tänka över vilket tecken³ vi gav Gud genom det vi gjorde på söndagarna. Vi insåg att vi inte behövde göra några stora förändringar, men kände att vi borde börja ägna större uppmärksamhet åt små saker. Vi gick redan i kyrkan varje söndag. Vi avstod på sabbaten från arbete, idrott, studier eller andra aktiviteter som skulle få någon annan att arbeta på Herrens dag. Så vi sökte inspiration för att förstå vilka steg vi behövde ta för att följa den här uppmaningen från en apostel.

En söndagseftermiddag bad våra barn oss att spela ett av de sällskapsspel de tyckte bäst om. Spelet gick ut på att svara rätt på så många av frågorna som möjligt. Frågorna var alltid för svåra för barnen, men det verkliga skälet till att barnen tyckte om spelet var de

blinkande lamporna och de ljudliga signalerna som varje spelare fick.

Jag tänkte säga åt dem att välja någon annan aktivitet, när Sara sa att vi skulle spela spelet barnen föreslagit, men på två villkor: 1) hon skulle ställa alla frågorna och 2) vi skulle inte använda frågorna på korten. I stället skulle hon skapa fyra nya kategorier, och alla skulle ha med evangeliet att göra. När vi gjorde oss klara undrade jag hur Sara skulle kunna komma på så många frågor om evangeliet, själv kunna alla svaren och se till att frågorna var på rätt nivå för varje barn. Dessutom skulle hon göra allt utan tid att fundera. Jag tänkte: Det här blir katastrof. Men när vi börjat spela blev det snart tydligt att en mors önskan att låta sina barn leka och en dotters önskan att lyda sin himmelske Faders bud att helga sabbaten hade gett den Helige Anden chansen att inspirera en förälder att finna sätt att både helga Herrens dag samtidigt som det blev till glädje för hennes barn.

Då påmindes jag om Nephis ord: "Och det hände sig att jag, Nephi, sade till min far: 'Jag skall gå och göra det som Herren har befallt, ty jag vet att Herren inte ger människobarnen några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem.'⁴ När Herren begär något av oss, direkt eller genom våra ledare, tror vi ibland att vi inte kan klara det, men

Äldste
Alessandro
Dini Ciacci

om vi ber om inspiration och är villiga att handla, öppnar han en väg just där vi trodde att ingen utväg fanns.

Söndagen är en dag vi ser fram emot. Den här speciella dagen stärker vi våra band med Gud och med Frälsaren genom att gå i kyrkan och ta del av sakramentet. Den här speciella dagen stärker vi vår familj genom att ägna oss åt sunda familjeaktiviteter som för oss närmare varandra och Gud. Sådan samvaro på söndagen som hjälper oss minnas och ära Gud har hjälpt till att göra den dagen till en "lust"⁵ och en glädje. ■

FOTNOTER

1. Se Russell M. Nelson, "Sabbaten är en lust och en glädje" *Liahona*, maj 2015.
2. D:o
3. 2 Mos. 31:13.
4. 1 Ne. 3:7.
5. Jes. 58:13.

Göteborgs stavs majhjk 2017

Fabrice Angelini, Göteborgs stav

90 ungdomar från 7 församlingar samlades under Kristi himmelsfärdshelgen den 25–27/5 i Gråbo för en 3-dagarsmajhjk på Ljungslätts Scoutgård.

Första dagen samlades deltagarna på en avlägsen plats och skulle ta sig till lägerplatsen genom att följa instruktioner och ledtrådar på stavens tema "Vandra med Kristus". Risken att gå vilse – om man inte följde instruktionerna noga – var överhängande, och flera tappade bort sig längs den 7 kilometer långa färden. Det blev då tydligt vad vi skulle undervisa om på kvällens samling: Följer man bara andra utan att tänka sig för så är risken stor att man till slut tappar kontakt med "vägens markeringar", det vill säga evangeliet, om vi tillämpar detta på vår egen frälsning.

Kvällen var underbar och efter en aktivitet i blandade grupper tände

vi lägerbålet och ungdomarna fick umgås kring elden, grilla, spela spel eller hitta på fria aktiviteter.

På fredagen fanns det ett tiotal olika aktiviteter att fritt välja mellan under hela dagen. Genom sitt deltagande samlade man poäng för att bland annat vinna en extra timme på kvällen innan läggdags. Aktiviteterna var till exempel baka bröd över öppen eld, slöjd, kanot, bågskytte, fiske, bad, egna påhittade aktiviteter med mera. Varje aktivitet gav 1 poäng, och inaktivitet gav avdrag. Men inga av de 693 samlade poängen drogs av på grund av det, för alla hade hittat på något att fylla dagen med. För att få vara uppe en timme extra var målet 700 poäng och ungdomarna samlade de 7 resterande poängen genom att själva välja att sjunga "Jag är Guds lilla

barn" för sina ledare och krama om dem som ett tecken på uppskattning.

Stunderna kring eldstaden hade högsta mysfaktorn, och det grillades långt in på kvällen.

Lördagen bjöd på en uppskattad 5-kamp med hinderbana, dragkamp, kanotrace och andra lekar.

Efter lunchen hade stavsresident Lars Landrö en stund med ungdomarna där han talade om vikten av att vara beslutsam genom att återge roliga och andliga erfarenheter om sin egen ungdom, vilket många ungdomar kunde känna igen sig i.

Tre dagar med underbart väder och värme, god anda, goda vänner och fantastiska ungdomar. De är de bästa i världen!

Med andra ord: Det hade omöjligt kunnat bli bättre än så här! Stort tack till alla deltagare och de många ledare som var med och hjälpte till att göra detta till en oförglömlig upplevelse. ■

Majhjk i tre dagar för Göteborgs stavs ungdomar.

FOTO FABRICE ANGELINI

Sveriges interreligiösa råd möttes på tempelområdet tillsammans med blivande kardinal

Sveriges interreligiösa råd möttes på tempelområdet.

lyckönskningar till denne försynte man som tjänat sin kyrka på ett beundransvärt sätt i många år. Det kändes hedrande att ha honom som gäst i kyrkan och få lära känna honom lite mer. Kyrkan betonar vikten av interreligiös förståelse och välvilja och värdesätter allt det goda som andra religionsgemenskaper står för, och strävar efter att bejaka allt som är prisvärt och gott. Att ingå i Sveriges interreligiösa råd är en väg till att uppnå detta”, säger Ingrid Nilsson, kyrkans informationschef i Sverige. ■

(Artikel och foto hämtat från Nyhetsrum Sverige)

När Sveriges interreligiösa råd samlas är det tradition att man träffas i de olika trossamfundens lokaler och att man turas om att vara värdar för sammankomsten. Måndagen den 22 maj var det Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas tur att vara värd. Träffen började med att alla hälsades välkomna till annexet i anslutning till templet i Västerhaninge där en enkel måltid serverades. Ingemar och Louise Nyman, som ansvarar för verksamheten i templet, berättade kortfattat om varför kyrkan bygger tempel och visade också en film om det nyinvigda templet i Paris. Alla deltagarna visade stort intresse och många frågor ställdes.

Bland representanterna från de olika samfunderna fanns bland andra generalsekreteraren för Sveriges kristna råd Karin Wiborn och Maynard Gerber från det judiska samfundet i Sverige. Särskilt glädjande var att även Anders Arborelius, biskop i Sveriges katolska stift, kunde vara med. Han blev dagen innan, söndagen 21 maj, utnämnd till kardinal av påven Franciskus.

”Detta är den första kardinalen någonsin från Sverige, Norden och norra Europa – en historisk händelse av dignitet! Alla uttryckte sina varma

Primärs stavsaktivitet i Borås

Eva Engelbrektszon, Borås församling

Lördagen den 6 maj 2017 samlades Lomkring 25 10- och 11-åringar i Borås för en Primäraktivitet i Göteborgs stavs regi. Syftet med dagen var att låta de äldre barnen i Primär lära känna varandra.

Dagen bjöd på fantastiskt sommarväder. Vi började med mingelbingo i

Borås kapell och sedan tipspromenad upp till en härlig äng med grillplats. Där åt vi korv och bröd och lekte ännu mer.

Dagen var mycket uppskattad. En av deltagarna kallade den för en mini-UMUK-dag och tyckte att det gav en försmak av UMUK. Jag tror att detta kan bli en ny tradition i Göteborgs stav. ■

Primäraktivitet i Göteborgs stavs regi hölls i Borås.

”Snart fyller jag 12 år och jag har inte ett enda namn att ta med till templet!”

Sara Peterson, Stockholms södra stav

Vår son Vilgot började uttrycka en önskan att börja med släktforskning när han var 11 år. Det var givetvis något vi ville stödja, men livet kom emellan och det var inte helt enkelt att hjälpa honom eftersom vi kunde så lite själva. Vilgot frågade oss några gånger om han kunde få åka till släktforskningscentret i Västerhaninge som ligger 10 minuters bilväg från vårt hem. ”Ja, så klart vi ska få till det”, svarade vi, men vi fick inte till det. En dag när Vilgot återigen hade bett oss skjutsa honom till släktforskningscentret och vi återigen hade svarat att vi inte hann med det mellan middagslagning, skjutsning till danslektioner och allt annat vi skulle hinna med, tittade han på oss med värdjadede blick och sa: ”Kan jag åtminstone få ett busskort så att jag kan åka till Västerhaninge själv!” Det här var strax efter att han skrivit sin önskelista inför julen där arkiv digital var en av de önskingar han hoppades få uppfylld, men vi visste att han inte skulle få det.

Okej, vi hade börjat förstå att Vilgot verkligen menade allvar med sin önskan att få släktforska. Ändå var det så svårt för oss att hjälpa honom lyckas med det. Vilgot hade sedan flera år tillbaka planerat att gå till templet så snart han fått aronska prästadömet. Det första datumet han skulle kunna komma till templet var den 18:e april i år. Strax efter jul lade han fram ännu ett argument för att vi behövde hjälpa honom ta sig till släktforskningscentret: ”Snart fyller jag tolv år och jag har inte ett enda namn att ta med till templet!”

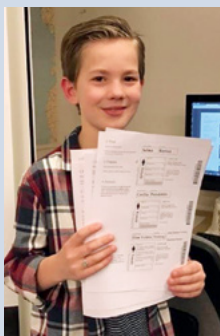
Dags för ändring på det! Vi såg till att skjutsa Vilgot till Västerhaninge och där fick han hjälp av Bill och Torill Nordén att leta efter namn på släktingar som ännu

inte fått arbete gjort för sig i templet. Att Vilgot påverkats av Elias ande var tydligt. Han sken som en sol när han kom ut från släktforskningscentret och har återvänt flera gånger efter det. Logistiken kring att få honom dit och hem har fortfarande inte alltid varit helt enkel, men helt klart värt det.

Den 18 april var det så äntligen dags att besöka templet för första gången. Vilgot var så glad och stolt när han gick till templet med 41 nya namn som det skulle utföras dop för. Jag var nog ännu stoltare, vår lille envisa kämpe som trots att han ville göra det rätta fick kämpa för sin sak. Han är ett stort exempel för oss i att välja det rätta och att förbereda sig väl för att besöka Herrens hus. Och tänk så många av våra släktingar han redan har glatt. Nu är det dags för föräldrarna att lära av sin sons fina exempel. ■

Vilgot utanför templet i Västerhaninge.

FOTON SARA PETERSON

Vilgot visar stolt upp de namn han forskat fram på släktforskningscentret i Västerhaninge.

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker: *Lokala nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.*

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. I sökfältet upptill på hemsidan skriver man in ”Tillståndsblanketter” och klickar sedan på ”Artiklar till kyrkans svenska hemsida och Liahona”. Där kan man sedan klicka på de olika tillståndsblanketterna.

Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör

eivorhagman@hotmail.com

Eva Marie Stegeby, stavsreporter
Stockholms stav

Sara Peterson, stavsreporter
Stockholms södra stav

Helena Stulen, stavsreporter
Göteborgs stav

Elisabeth Dahlkvist, reporter
i Umeå distrikt ■